

Document marc d'evangelització

Marc d'evangelització
Missió Pastoral - Districte Arlep

Sobre aquest document

- Elaborat i actualitzat per la Delegació Districtal de Missió Pastoral i la Comissió de Pastoral.
- Aprovat pel Consell Districtal de la Missió Educativa Lasal·liana (10 de gener de 2013).
- Versió 2025 aprovada pel Consell Districtal de la Missió Educativa Lasal·liana (6 de juny de 2025).
- 📍 Carrer Marquès de Mondéjar, 32. 28028 - Madrid.
- ✉ pastoral@lasalle.es
- 🌐 www.lasalle.es
- ✂ [@sallepastoral](https://twitter.com/sallepastoral)
- 📷 [@sallepastoral](https://www.instagram.com/sallepastoral)

Índex

●	Introducció	... 3
●	1. Partint de la nostra realitat	... 5
●	2. La pastoral com a projecte	... 6
●	3. D'on venim i cap on anem	... 10
●	4. La pastoral com experiència	... 13
●	5. La pastoral com acompanyament	... 18
●	6. La pastoral com a moviment dinàmic	... 20
●	7. L'educador com evangelitzador	... 24
●	8. Un camí obert al futur	... 26
●	9. Anexo: Propostes de dinàmiques de les «ales de la papallona» segons les edats	... 28

Eduquem
evangelitzant
i evangelitzem
educant

Introducció

La finalitat principal de La Salle és l'educació humana i cristiana dels infants i joves, especialment dels més pobres. Tota la nostra acció educativa és evangelitzadora, perquè des de l'origen de la Família Lasal·liana *eduquem evangelitzant i evangelitzem educant*, «junts i per associació», a través de les nostres comunitats educatives i lasal·lianes¹.

«La pastoral de les obres educatives La Salle té com a objectiu el creixement de la vida interior de les persones, l'obertura a la transcendència i la proposta del missatge de Jesús de Natzaret en el món d'avui, que condueixen a un estil de vida definit i a una visió del món en clau cristiana»².

Per tant, els destinataris de la missió són totes i cadascuna de les persones que formen part de les nostres comunitats educatives i lasal·lianes. Famílies, educadors, usuaris i alumnat són alhora objecte i subjecte de la nostra acció evangelitzadora. Els joves són tant destinataris de la pastoral com agents d'aquesta. Les diverses propostes pastorals incentiven el seu protagonisme del jove, des del seu plantejament inicial, passant per l'execució i culminant en l'avaluació.

¹. Cfr. «Convocats a la missió» del *Projecte de Missió de La Salle - Districte Arlep* (2012), p. 7

². *Projecte de Missió* (2012), pàg. 27

Sense ànim d'excloure cap dels nostres destinataris i essent fidels a la nostra tradició, seran objecte de la nostra especial atenció els infants i joves, amb una atenció particular als més necessitats. En la cultura i societat actuals, també són destinataris els educadors amb els quals compartim la missió i, per tant, mereixen una atenció pastoral especial. Així doncs, tot allò que a partir d'aquest moment es digui per a l'alumnat s'ha d'entendre també com a vàlid també per als educadors i les famílies del nostre alumnat.

«Entenem la pastoral com un projecte que té sentit i coherència en el marc educatiu i relacional de les obres educatives La Salle i el fi del qual és suscitar cristians i cristianes autèntics inserits en l'Església i en la societat com a agents de canvi, com a sal i llum. Per això, es treballa per desenvolupar models formatius d'acompanyament basats en itineraris existencials i vivencials (des de l'òptica del carisma lasal·lià i de l'Església Universal) mitjançant l'escola i altres propostes»³.

Juntament amb les comunitats locals, la pastoral de La Salle dona testimoni de l'Església com a «comunió de comunitats»⁴. D'aquesta manera participem en la missió universal encomanada a l'Església, d'anunciar i instaurar el Regne de Déu⁵. Des d'aquesta inserció en la societat i en l'Església, la pastoral lasal·liana accentua els valors de la **Fe**, el **Servei** i la **Comunitat** des de la nostra tradició de lectura de la Bona Nova de Jesús.

Aquestes línies que detallem a continuació deriven i adquireixen el seu sentit dins del *Projecte de Missió de La Salle - Districte Arlep* i desenvolupen els principis generals de la nostra missió *d'educar evangelitzant i evangelitzar educant*. Des de la nostra identitat cristiana i com a membres de l'Església Catòlica, acollim tot l'alumnat, educadors i famílies als quals som enviats, sigui quina sigui la seva fe, pràctica religiosa o fins i tot l'absència d'aquesta. Reconeixem com una riquesa el fet de poder compartir camí amb creients d'altres tradicions, i el nostre anunci no és proselitista ni dogmàtic, sinó arrelat en l'anunci de la Bona Nova a l'estil de Jesús de Natzaret. «Junts i per associació» ens enriqueixim mútuament i actualitzem, dia rere dia, la missió lasal·liana.

³. *Projecte de Missió (2012)*, pàg. 27

⁴. Cfr. Concili Vaticà II, *Constitució dogmàtica Lumen gentium*, 11.

⁵. «Fer de l'Església la casa i l'escola de la comunió: aquest és el gran desafiament que tenim al davant en el mil·lenni que comença, si volem ser fidels al dissenyi de Déu i respondre també a les profundes esperances del món» (*Joan Pau II, Carta apostòlica Novo millennio ineunte*, 42).

1.

Partint de la nostra realitat

La pastoral lasal·liana vol respondre a la realitat dels infants i joves. Som conscients que els canvis generacionals de la societat actual són ràpids i dinàmics, influïts per una comprensió del món sempre nova i volàtil. La distància que percebem entre els joves, els joves-adults i els adults es deu, entre d'altres coses, a les diferents maneres com cadascun d'aquests grups es situa i entén la realitat i la vida.

Una pastoral autèntica, més que transmetre una «fe tancada» en una «societat líquida»⁶, formada per subjectes que ja no entenen el fet religiós tradicional, té com a objectiu **proposar la fe**, és a dir, convidar infants, adolescents, joves i adults a conèixer i apropar-se al nucli del missatge evangèlic de Jesús de Natzaret, a qui reconeixem com a veritable font de sentit i felicitat.

Cal, per tant, situar la proposta de fe dins el marc de comprensió del món dels destinataris i de la nostra societat, cosa que implica convidar a recórrer nous camins i itineraris per poder assaborir l'experiència de l'Evangeli.

Per proposar la fe als joves, les diferents propostes pastorals han d'estar atentes als canvis i claus generacionals, agraint allò positiu que ens aporten, ajudant a identificar allò que es pot millorar i assumint la realitat juvenil com a plataforma evangelitzadora. Des de la realitat dels infants i joves, els convidem a l'encontre amb Jesús de Natzaret⁷.

⁶ Cfr. Bauman, Z (2015), *Modernidad líquida*, Fondo de Cultura Económica, p. 37.

⁷ Com els va passar als deixebles: «Tot va començar amb una trobada. Uns homes van entrar en contacte amb Jesús de Natzaret i es van quedar amb Ell. Aquella trobada i tot el que van viure amb ell i sobretot al voltant de la seva mort, va fer que la seva vida adquirís un sentit nou i un significat nou» (E. Schillebeeckx, *Cristo y los cristianos. Gracia y liberación*, Cristiandad, Madrid 1982, p. 13).

2.

La pastoral com a projecte

Quan parlem de projecte, ho fem amb una doble perspectiva:

- En primer lloc, ens referim a una tasca amb sentit i coherència: la pedagogia del llinar, el diàleg fe-cultura-vida i l'evangelització explícita. Aquest projecte es fonamenta en un model relacional, on el grup és l'element fonamental.
- En segon lloc, també en referim al procés de ser o fer-se persona (pedagogia de la personalització), és a dir, la recerca del sentit de la vida. Un projecte que comença a la infància, continua en la joventut i abraça també l'edat adulta. D'aquesta manera, s'hi inclouen tant les famílies com els mateixos educadors en aquest itinerari clarament vocacional:

«Mitjançant la proposta acompanyada de diferents experiències vocacionals i, sobretot, mitjançant un ambient, una “cultura vocacional”, volem ajudar cada persona propera a La Salle a discernir la seva pròpia vocació: la proposta que Déu ens ofereix, des d'una decisió personal, serena, lliure, motivada i explícita»⁸.

El propòsit d'aquest projecte és suscitar experiències vitals de fe. No es tracta simplement de transmetre continguts, valors, etc. Consisteix, més aviat, en proposar «experiències que van més enllà»⁹.

⁸. Pla d'animació vocacional de La Salle - Districte Arlep, p. 10.

⁹. Seguint la intuïció del teòleg Karl Rahner: «La persona religiosa del demà o serà un místic, és a dir, algú que ha experimentat alguna cosa, o deixarà de ser religiosa, perquè la pietat del demà només podrà ser sustentada per la convicció feta experiència i per una decisió personal unànime, natural i pública» (Cf. K. Rahner, «Pietà in passato e oggi», a K. Rahner, *Nuovi saggi, II. Saggi di spiritualità*, Paoline, Roma, 1968, pp. 11-12).

El projecte pastoral lasal·lià està articulat a partir de múltiples referències que proposen experiències en diversos nuclis d'interès. Aquestes experiències encaminades, vers i des de la fe, abracen totes les dimensions de la persona, tant en l'àmbit comunitari i eclesial com en el cultural i ètic.

Entenem que la maduració de les persones no segueix pautes fixes, com si fossin camins lineals comuns per a tothom, sinó itineraris vitals molt diversos. La nostra tasca no consisteix a oferir un *camí únic*, sinó diverses **experiències acompanyades** perquè cadascú pugui recórrer el seu propi itinerari, a la manera d'un mapa de metro, amb diferents línies, parades intermèdies i punts de transbordament. Per això cal combinar trobades de gran grup amb grups reduïts, així com experiències personals i compartides. Tal com descriurem a continuació, totes les parts d'una pastoral entesa com a projecte (trobades, campaments, reunions setmanals, experiències de voluntariat...) poden ser experiències de creixement, maduració i trobada amb el Déu de Jesús, si són degudament acompanyades, afavorint el compromís personal:

«La religió no consisteix en un missatge que cal creure, sinó en una experiència de fe proposada com a missatge. Per una banda, el missatge religiós és expressió d'aquesta experiència col·lectiva; per l'altra, el seu anunci és el pressupòsit perquè altres puguin viure la mateixa experiència. La revelació té lloc en les experiències històriques humanes que esdevenen en aquest món, però al mateix temps ens convida a sortir de la vulgaritat del nostre món limitat»¹⁰.

¹⁰. E. Schillebeeckx, *Cristo y los cristianos. Gracia y liberación*, Cristiandad, Madrid 1982,, p. 54.

La pastoral lasal·liana, com a projecte, proposa i potencia els valors evangèlics de **fe, servei i comunitat**, a través de la proximitat, la personalització, l'acompanyament i l'atenció als més necessitats, partint de les bases essencials de l'humanisme cristià. En aquests principis s'inspira l'espiritualitat lasal·liana, oferint camins per conèixer la vida i obra de sant Joan Baptista de La Salle i per continuar actualitzant el carisma lasal·lià.

Tot allò que es fa i es viu en el dia a dia de les nostres obres i comunitats és evangelitzador, ja que a través de tota la nostra oferta pedagògico-pastoral, proposem a l'alumnat i als educadors recórrer els itineraris dels valors del *Caràcter Propi dels centres La Salle*: transcendència, convivència, justícia, interioritat, creativitat i responsabilitat, tenint com a referència Jesús de Natzaret i el seu missatge. El **Nou Context d'Aprenentatge (NCA)** pren sentit des d'aquesta consciència integradora de la proposta educatiu-evangelitzadora i l'explicita en els seus principis pedagògics: interioritat, construcció del pensament, conducta i activitat autoregulada, ment, cos i moviment, i dimensió social de l'aprenentatge.

Com a comunitat educativa i cristiana, a La Salle s'ofereixen diferents itineraris personalitzats amb propostes diverses segons les necessitats dels destinataris. A més de la «pastoral del dia a dia», a l'aula, al pati i a les obres educatives per a infants i joves, el **moviment juvenil lasal·lià (Joves La Salle – SalleJove)** proposa un paraigua que engloba els nostres grups catecumenals i d'aprofundiment en la fe, grups d'educació en el temps lliure, voluntariat i molts altres.

Per a tothom —incloent-hi adults i educadors—, el conjunt d'accions que s'engloben dins La Salle Acció Social ens ofereixen oportunitats per comprometre'ns amb la justícia, la solidaritat i la pau, treballant conjuntament obres socioeducatives, ONGD lasal·lianes, escoles i universitats.

Els diferents itineraris d'aquest *Projecte Marc d'Evangelització* de La Salle, integrats en la proposta pedagògica de l'NCA, es desenvolupen també en els documents següents:

- *Pla d'animació vocacional* (2021): per ajudar a crear una sana cultura vocacional a les nostres obres i comunitats.
- *Carta d'identitat del Moviment Juvenil Lasal·lià* (2021): on es defineixen els principis del treball en pastoral juvenil amb Salle Jove i totes les ofertes del districte.
- *L'ensenyament religiós escolar a La Salle. Document d'identitat* (2020): per al diàleg fe-cultura-vida a través de l'assignatura de Religió Catòlica.
- *L'educació en la Justícia, la Solidaritat i la Pau a La Salle* (2023): dins el marc de La Salle Acció Social.
- *Hara: Un camí cap a un mateix, cap als altres, cap a la transcendència* (2010): sobre l'educació en la interioritat a les nostres obres educatives.

3.

D'on venim i cap on anem

3.1. DE LA TRANSMISSIÓ DE LA FE AL CONTAGI DE LA FE

El model tradicional d'evangelització s'ha basat en la transmissió d'un conjunt de valors, conceptes i claus d'estil de vida a les noves generacions. Per fer-ho possible, s'ha comptat amb uns agents que han assumit aquest model en les seves vides i l'han transmès a uns destinataris que l'han d'acceptar i integrar.

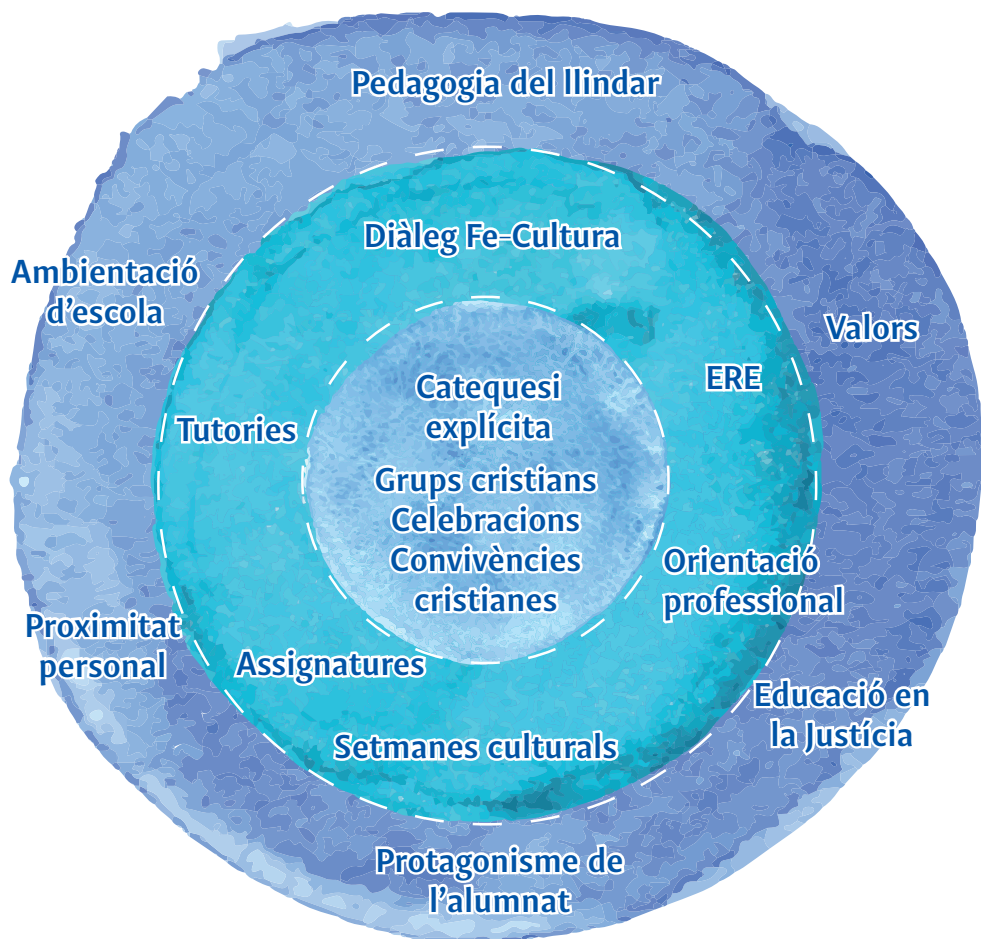
Sense negar ni desmerèixer tot el bé que s'ha realitzat durant anys, avui considerem necessari replantejar-lo de la manera següent:

- Partim del fet que totes i cadascuna de les persones porten dins seu el germen de la fe, ja que són criatures de Déu i estan cridades a la plenitud.
- El nostre model pedagògic pot definir-se més pel contagi que per la transmissió, ja que el contagi condueix a una identificació que neix tant en l'educador com en l'educand, a partir d'una relació interpersonal i de valors, conceptes i claus d'estil de vida que donen sentit a l'existència.

Per tant, no es tracta tant d'ensenyar l'Evangeli com de *viure'l i proposar-lo com a opció de vida*, tant a nivell personal com grupal, ajudant-nos mútuament a construir: «Un ambient creient, adult, eclesial i comunitari, que afavoreixi que cada persona es compregui a si mateixa en funció d'una missió encomanada per Déu, per a la construcció del Regne»¹¹.

¹¹. Cfr. *Pla d'animació vocacional de La Salle - Districte Arlep*, p. 16.

ESQUEMA DELS CERCLES CONCÈNTRICS

3.2. DE LES ESTRUCTURES A LA PERSONA

El model clàssic d'evangelització s'ha estructurat en «cercles concèntrics»: la pedagogia del llinar, el diàleg fe-cultura i la catequesi explícita. No són compartiments estancs, sinó dinàmiques estructurals en diàleg constant, amb referències i interaccions mútues. Aquest model, que ha estat útil durant dècades, necessita ampliar-se per poder acollir una realitat personal i social on la centralitat de la persona és més rellevant que les estructures, que sovint es perceben com a rígides i amb poc marge de participació.

Si això és cert per a totes les persones, ho és encara més per als joves d'avui, que necessiten estructures múltiples i flexibles per poder desenvolupar-se i satisfer les seves necessitats. Per això, des d'una nova perspectiva d'una pastoral com a projecte personal, cal diversificar les nostres propostes i accions educatives, oferint dinàmiques variats en què les persones puguem fer un procés vital personalitzat que ens ajudi a donar sentit a la nostra existència i a créixer com a persones i com a creients.

Amb la persona i la seva existència al centre, la proposta pastoral lasal·liana parteix de dues dimensions bàsiques de l'antropologia cristiana:

- El temps: pensant en el passat, present i futur dels nostres destinataris i, per tant, en les experiències que han viscut i les que viuran.
- La persona en la seva globalitat, amb les seves idees, sentiments, emocions i accions, és a dir, tot allò que joves i adults som capaços de viure.

Si a les nostres obres educatives som capaços de pensar i programar totes i cadascuna de les accions educatives (evangelitzadores), des d'aquests dos eixos vertebradors de la persona, estarem generant interconnexions de sentit en el món interior dels joves i adults.

I si, a més, som capaços de contagiar i posar nom a aquestes experiències de sentit —que per a un educador cristià es concreten en el Déu de Jesús de Natzaret—, estarem complint els objectius i la finalitat de les nostres obres educatives, que no és altra que facilitar la trobada personal amb Jesús. Això exigeix, sens dubte, un procés d'acompanyament que respecti el ritme personal de cada individu.

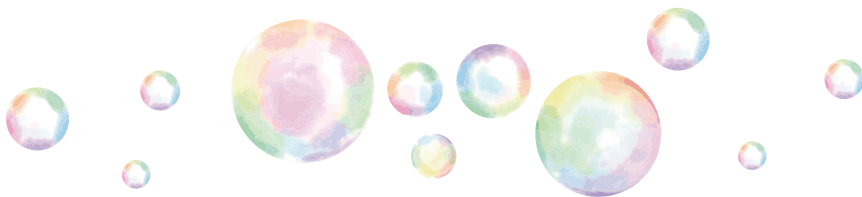
4

La pastoral com experiència

El gran desafiament de l'evangelització consisteix en la capacitat d'oferir experiències de sentit i de trobada amb Jesús de Natzaret. El repte rau en proposar un itinerari vivencial que parteixi de les dimensions de la persona i la condueixi cap a una obertura a la transcendència, que possibiliti la trobada personal amb Déu. Tal com ensenyava el papa Benet XVI:

«No es comença a ser cristià per una decisió ètica o una gran idea, sinó per la trobada amb un esdeveniment, amb una Persona –Jesús–, que dona un nou horitzó a la vida i, amb això, una orientació decisiva»¹².

En aquest model de pastoral vivencial, que ha de ser acompanyat amb proximitat i seriositat, els gestos i el testimoni tenen més pes que el discurs i la paraula. Així, es fomenten experiències que interpel·len, que inclouen temps de silenci i de trobada amb «el més íntim d'un mateix»¹³, de meditació i de contemplació *habitada*. Des de la pastoral lasal·liana es proposen diverses plataformes de formació cultural i religiosa, que ofereixen referents i experiències vitals per ajudar els joves a madurar amb responsabilitat, tenint present que una part important de les propostes han d'estar organitzades *amb i per part* dels mateixos joves.

¹². Benet XVI, *Carta encíclica Deus caritas est*, 1.

¹³. Segons el vocabulari de sant Agustí d'Hipona a les *Confessions*, capítol 3, 6.

L'experiència de fe no sol donar-se de manera abstracta, virtual o etèria. Aquesta s'inscriu dins uns eixos culturals i personals concrets. Per això, és imprescindible que la **proposta** d'experiència de fe es faci dins les coordenades de comprensió i sensibilitat de les persones d'avui. Això implica, per una banda, un llenguatge determinat (imatge, estètica...) comprensible per als joves. També un tipus d'aprenentatge actiu, on els protagonistes siguin les pròpies persones que aprenen a ser, a viure, a conèixer i a fer. I, finalment, una manera de trobar-se amb un mateix i amb els altres que respongui a les necessitats reals dels joves. Qui ha viscut una experiència esdevé testimoni, perquè té alguna cosa a comunicar, un missatge a transmetre:

«No es tracta de l'experiència en un sentit superficial com “això no em diu res” o “això m'agrada”. Tampoc ens referim a experiències enteses com sensacions, estats d'ànim o sentiments, tot i que aquests aspectes emocionals són importants, especialment en les experiències religioses. En la nostra anàlisi, ens centrem en la força cognitiva, crítica i productiva pròpia de les experiències humanes. En aquest sentit, la revelació té molt a veure amb l'experiència»¹⁴.

Perquè una experiència de fe sigui autèntica, ha de complir aquestes condicions:

- a. **Significativa:** és a dir, que sigui intel·ligible per al subjecte, que pugui convertir-se en quelcom rellevant per al seu procés personal. Per aconseguir-ho, cal tenir cura dels gestos, signes i símbols de la fe, valorant l'estètica, els sentits i les emocions, aprenent nous llenguatges i parant atenció a la cultura que ens envolta¹⁵.
- b. **Comunicada:** l'experiència de fe es comunica de manera privilegiada en el grup, perquè la comunitat és meta, camí, contingut, mètode i subjecte. La fe cristiana sempre es *conjuga en plural*, es comparteix i s'enriqueix en la interacció comunitària¹⁶.

¹⁴. A partir de E. Schillebeeckx Op. Cit.

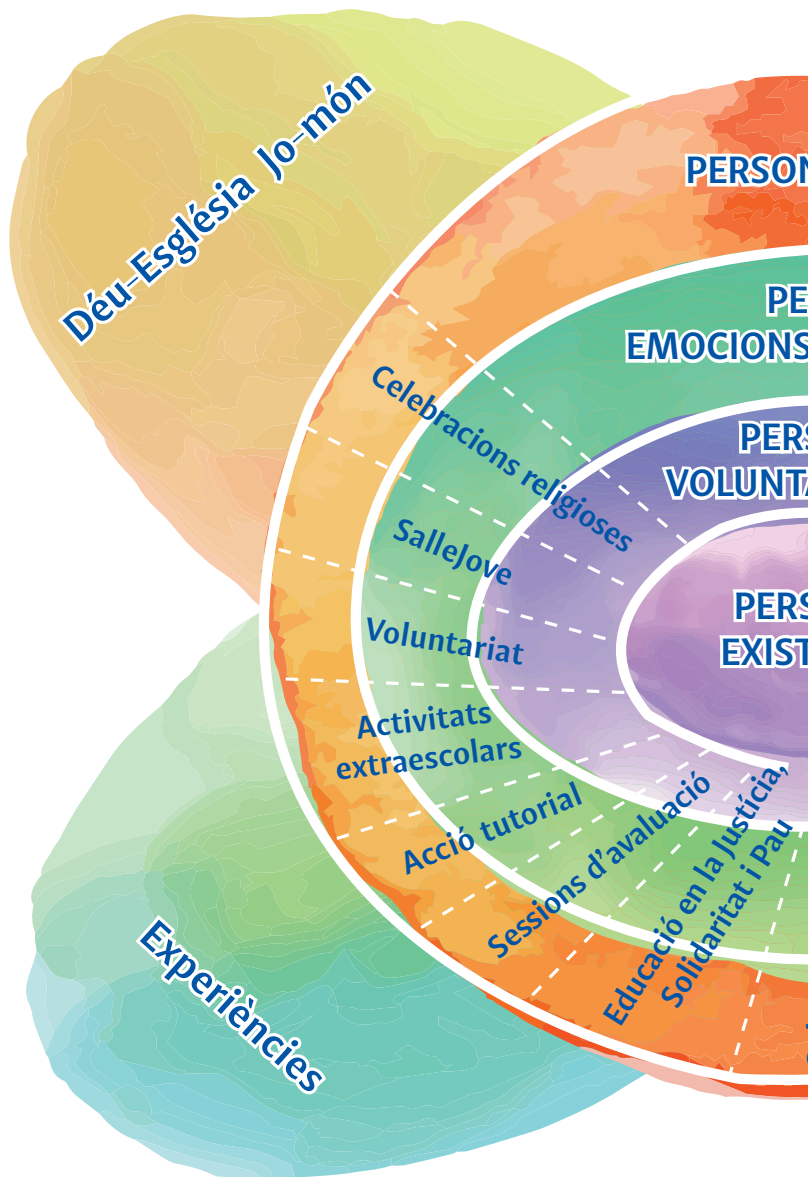
¹⁵. M. Gelabert, *Valoración cristiana de la experiencia*, Ed. Sígueme, Salamanca, 1990, p. 13. Cf. p. 120.

¹⁶. «La religió no consisteix en un missatge que cal creure, sinó en una experiència de fe proposada com a missatge. D'una banda, el missatge religiós és expressió d'aquesta experiència col·lectiva; de l'altra, el seu anunci és el pressupòsit perquè altres puguin tenir la mateixa experiència. La revelació té lloc en les experiències històriques humanes esdevingudes en aquest món, però al mateix temps ens convida a sortir de la vulgaritat del nostre món limitat» (E. Schillebeeckx, *Op. cit.*).

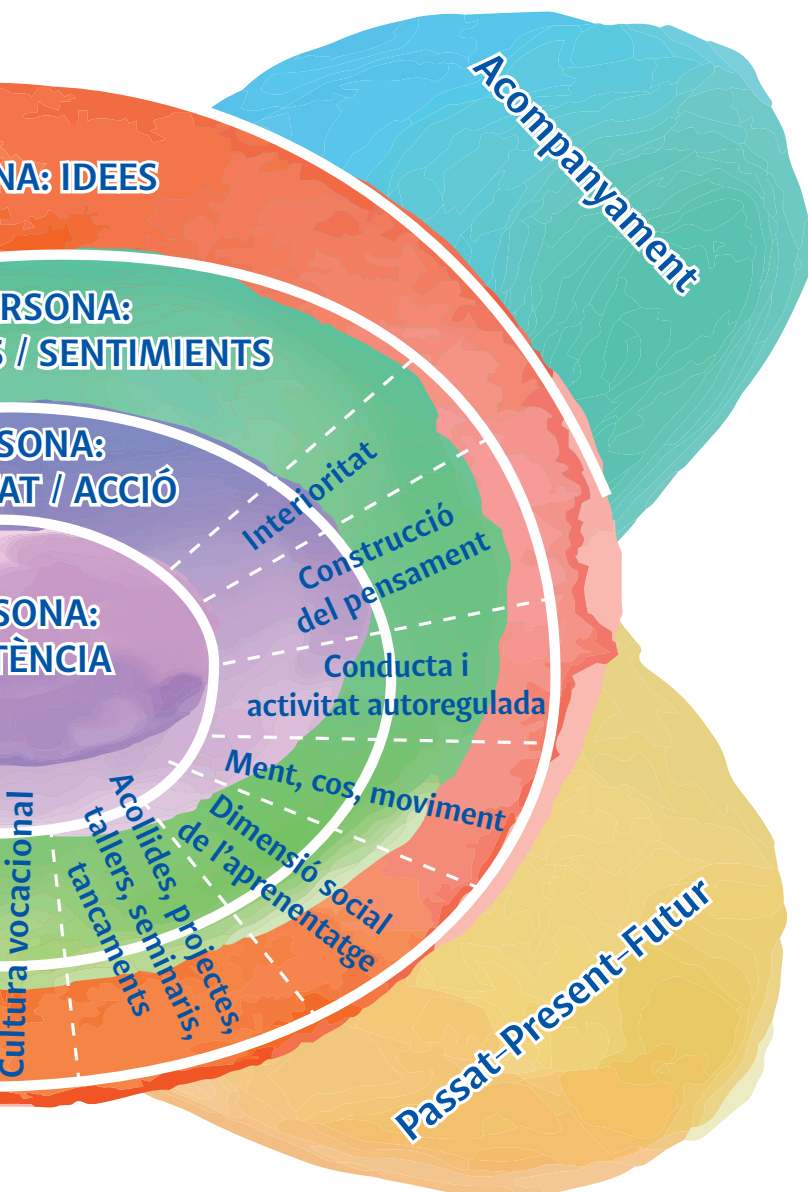
- c. **Cuidada en els temps i espai:** una experiència que ajudi a créixer en la fe no pot ser improvisada ni quedar-se en el «sempre s'ha fet així». Requereix esforç, temps, recursos i dedicació, moltes vegades sense resultats immediats. La cura de les nostres propostes reflecteix que som conscients que anunciem un gran missatge, un tresor valuós del qual només som custodis.
- d. **Conduïda per l'educador-evangelitzador:** l'educador ajuda infants i joves a viure des de dins allò que se'ls proposa com a experiència d'aprenentatge. Actua com a mediador, facilitant la lectura personal i compartida de cada experiència, validant les vivències individuals¹⁷. També el grup, com a petita comunitat, és mediació per a una experiència autèntica.
- e. **Orientada cap a l'altre / l'Altre:** perquè una experiència evangelitzadora sigui vital i personalitzada, ha d'estar oberta a la trobada amb l'altre —amb els altres joves, propers o llunyans, tots amb igual dignitat— i amb l'Altre, el Déu transcendent que ens convida i ens espera. Interioritat i alteritat, coneixement de si mateix i compromís solidari, són dues cares d'una mateixa moneda: ens apropem a Déu quan ens comprometem amb els altres i vivim aquest compromís des de la vocació rebuda¹⁸.
- f. **Acompanyada:** com veurem a continuació, no hi pot haver una experiència autèntica si no és acompanyada. La millor proposta pot esdevenir una vivència superficial si no oferim dinamismes per aprofundir i transcendir allò viscut. Per això, és imprescindible crear una cultura de l'acompanyament autèntic.

¹⁷. Per exemple: un sopar benèfic que s'ofereix dins d'un projecte solidari pot ser llegit des de «que bé m'ho he passat en aquells moments amb els meus amics». Altres el poden interpretar com un compromís amb les persones que més ho necessiten. Altres el poden llegir com un símbol del Regne de Déu. Totes les lectures són vàlides i inclusives. Segons el moment vital en què cada comensal assisteixi al sopar, podrà viure la mateixa acció des d'una o altra clau d'interpretació.

¹⁸. «Demanar a la gent que accepti la revelació cristiana abans que hagin après a experimentar-la com una definició de la seva pròpia vida és una exigència impossible i inútil, que va en contra de l'estructura de la revelació» (E. Schillebeeckx, *Op. cit.*).

ITZACIÓ «LA SALLE»

CONTEXT LASAL·LIÀ

5.

La pastoral com acompanyament

Tots els educadors lasal·lians, com a agents evangelitzadors, desitgen recórrer el camí de la vida situant-se al costat de cada persona (infants, adolescents, joves o adults) i de cada petit grup. Per fer-ho, ajuden a dissenyar un itinerari existencial i vivencial que tingui cura de les referències vitals i dels seus moments significatius, a través de l'educació formal i no formal (escola, grups de temps lliure, catequesi, grups cristians i d'aprofundiment en la fe...), així com propostes fora de l'horari escolar: convivències, trobades, pelegrinatges, celebracions de la Pasqua, activitats d'estiu, processos de voluntariat i molt més.

Com a acompanyant, l'educador lasal·lià **acull** infants, adolescents i joves, fa **seguiment** del seu procés personal i els **acompanya**¹⁹ posant-se al seu costat, i així facilita itineraris vitals. Alhora, també es deixa acompanyar, ja que els joves ens evangelitzen a través dels seus propis descobriments. L'acompanyant és referència i testimoni del camí compartit.

A més, el mateix jove acompanya els processos de creixement dels seus iguals i dels més petits, i es converteix així en protagonista del seu propi itinerari vital i company de camí dels altres. Tal com ja s'ha assenyalat, els joves són tant destinataris com agents de la pastoral.

Aquest plantejament pastoral és plenament conscient del repte que suposa formar adequadament els responsables de l'acompanyament, ja que no és possible acompanyar sense formació. Aquesta formació s'ha de dur a terme tant internament, amb el caràcter i estil propis de la tradició lasal·liana, com de manera compartida amb altres institucions.

¹⁹. Cf. *Guia districtal d'acollida, seguiment i acompanyament de La Salle – Districte Arlep* (2018).

Tot aquest procés d'acompanyament es dona tant en el dia a dia, a través de l'acompanyament quotidià i ambiental (en què participa tota la cultura de la comunitat lasal·liana), com a través de l'acompanyament espiritual, que entenem com:

«Una relació personal, lliure i voluntària que té com a finalitat fer camí amb les persones en el seu procés de creixement humà (antropològic-existencial) i espiritual, per a un desenvolupament integral en totes les dimensions de la persona: psicològica, existencial i de fe»²⁰.

Aquesta «cultura de l'acompanyament», imprescindible també per al desenvolupament d'una cultura vocacional, entén la persona en la seva unitat, integrant tots els dinamismes personals: psicològics, antropològics i espirituals. Cal tenir sempre present que l'existència humana es debat entre diversos pols: entre l'ideal de com percebem el món i les seves relacions i la realitat concreta que ens afecta, entre l'acceptació i integració de múltiples necessitats humanes i la seva alliberació i entre l'autonomia personal i la dependència. En aquest model pastoral, no és indiferent la manera com els educadors ens posicionem: tots necessitem sentir-nos i ser acompanyats, inclosos els propis agents de pastoral.

²⁰. Cf. Guia districtal d'acollida, seguiment i acompanyament de La Salle – Districte Arlep (2018).

6.

La pastoral com a moviment dinàmic

Hi ha quatre nuclis temàtics que han d'estar presents de manera transversal, implícita o explícitament, en totes les nostres accions educatives (evangelitzadores)²¹:

- Déu, ajudant els joves a descobrir de què parlem quan parlem del Déu de Jesús, mitjançant la formació i les oportunitats de trobada amb el Déu viu i veritable.
- L'Església, sovint vista més com un obstacle que com una mediació imprescindible per viure el seguiment de Jesús. Una Església que no és només jerarquia i magisteri, sinó també comunitat, servei, celebració i testimoniatge²².
- El món, trencant qualsevol individualisme i les pròpies «bombolles», deixant de ser espectadors per convertir-nos en agents de canvi, tant per als més propers com per als llunyans, mitjançant el compromís solidari.
- El «jo», un mateix/a: com convertir-se en una persona sòlida, no fragmentada, amb valors, principis i límits existencials clars que l'ajudin a trobar les claus de l'existència enfront de l'esclavitud del desig i del plaer immediat. En aquest camí, la fe és fonamental²³.

²¹. A partir de la xerrada de José María Rodríguez Olaizola, *Quatre pilars sobre els quals construir la vida*.

²². Segons les quatre dimensions de l'Església des dels Pares de l'Església: *koinonía* (comunitat), *leitúrgia* (celebració), *diakonía* (servei) i *martyria* (testimoni).

²³. «Les nostres experiències reals no són purament objectives ni purament subjectives. No són purament subjectives perquè no podem canviar arbitràriament una cosa per una altra... Però tampoc no són purament objectives, ja que l'experiència apareix carregada i acolorida pels records i sensacions, projectes i desitjos de la persona que té l'experiència» (E. Schillebeeckx, *Op. cit.*).

Aquests quatre principis poden esdevenir pilars fonamentals de l'existència que podem proposar i acompanyar. Es tracta de passar del món que veig al món que em commou per dins, i per tant em compromet. Del jo que entén, sent i s'emociona al jo que soc i que va més enllà. De l'Església de la qual sento parlar i em mostren interessadament aspectes d'ella, a l'Església que em fa sentir alegria i em dol, perquè em sento part d'ella. Del Déu que tot just conec i la presència del qual és esquiva al Déu que vol relacionar-se amb mi i em transforma. El Déu que dona sentit a la meua vida perquè és trobada.

Els destinataris de les nostres obres educatives necessiten sentir-se «**implícats**» per una sèrie d'experiències vitals que els condueixin a interconnexions de sentit i els permetin unificar vitalment el seu procés de maduració personal. Aquí, la tasca de l'educador/a és clau, perquè ha de saber discernir des de l'acció educativa quins són els itineraris més adequats, programant-los d'acord amb la realitat concreta dels joves i adults amb qui treballa, per tal de crear relacions significatives entre aquests quatre nuclis.

No podem oblidar dos criteris: ja no podem parlar d'infants, joves i adults de manera generalitzada, sinó que cal referir-nos a cada infant, jove i adult des de la seva singularitat. La majoria de joves no accepten processos llargs de maduració personal o de fe, per la qual cosa hem de cercar dinàmiques que generin xarxes de connexió entre experiències vitals, i que els suscitin interiorment l'apropament als quatre nuclis temàtics.

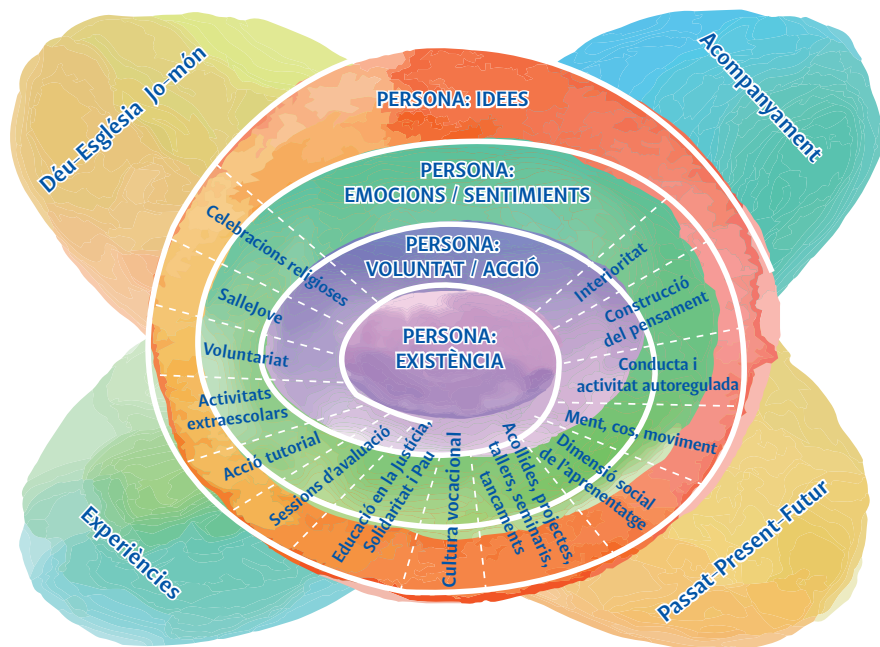

Aquests dinamismes es poden concretar en dues direccions que conformen un moviment en espiral:

- Un dinamisme integrador o **centrípet**, de fora cap a dins: l'objectiu d'aquest procés educatiu és que la persona assoleixi una experiència profunda de sentit, que la porti d'una vivència superficial i exterior a un centre personal i existencial, de manera suau, «com la pluja i la neu baixen del cel i no hi tornen sense haver amarat la terra, fecundant-la i fent-la germinar, donant llavor per sembrar i pa per menjar» (Is 55, 10-13).
- Un dinamisme **centrífug**, de dins cap a fora: a partir de la construcció de la identitat personal a través del principi d'interioritat, no ens quedem en el simple «jo», sinó que ens obrim als altres, especialment als qui més necessiten el nostre compromís solidari, perquè «l'home bo, del bon tresor del seu cor, en treu la bondat, i l'home dolent, del seu tresor dolent, en treu el mal. Perquè del que sobreix del cor, en parla la boca» (Lc 6, 45).

El nostre projecte pastoral vol ajudar totes les persones que formen part de les comunitats educatives i lasal·lianes a descobrir i recórrer itineraris diferents i flexibles de creixement personal i de trobada amb el Déu del Nou Testament, mitjançant un model pedagògic que configura un Nou Context d'Aprenentatge (NCA) i que és evangelitzador en totes les seves dimensions i activitats: acollides, seminaris, projectes, tallers i tancaments i des de tots els seus principis pedagògics: interioritat, construcció del pensament, conducta i activitat autoregulada, ment, cos i moviment i dimensió social de l'aprenentatge.

MODEL D'EVANGELITZACIÓ «LA SALLE»

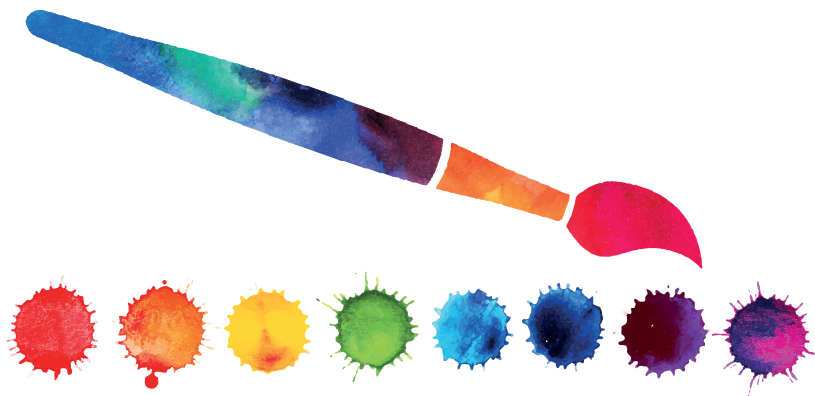
LA PERSONA EN EL CONTEXT LASAL·LIÀ

7.

L'educador com evangelitzador

Tot aquest projecte pastoral necessita persones amb vocació i generoses, formades en la pastoral tant infantil com juvenil i d'adults. Amb la mateixa intensitat, necessitem equips de pastoral que es fonamentin en aquestes claus pastorals. Tot això, no només a nivell intern, sinó també en opcions i decisions clares a favor del treball en xarxa i l'optimització de recursos, unint esforços entre nosaltres i amb altres institucions eclesials i socials.

«Cadascú, des de la seva vocació específica, està convidat a plantejar-se seriosament el sentit de la seva existència, no des d'un "per a què", sinó des d'un "per a qui" i un "des de qui". Tots els educadors lasal·lians estem convidats a reviuir la nostra experiència fundacional i a posar-nos en camí, donant raó de la nostra esperança, des de la nostra vida quotidiana, com a "ministres i ambaixadors de Jesucrist", en una missió que omple de sentit»²⁴.

²⁴. Pla d'animació vocacional La Salle - Districte Arlep, pág. 21.

L'educador com a evangelitzador es forma i creix en algunes actituds bàsiques imprescindibles per a l'acompanyament d'infants, adolescents, joves i adults: confiança bàsica (en Déu, en el cor generós de les persones i en la nostra pròpia capacitat d'adaptació), flexibilitat, paciència, disponibilitat, audàcia profètica, cultura de la trobada, resiliència, tolerància a la frustració i empatia, entre d'altres.

L'educació lasal·liana persegueix més el «ser» que el «fer». Això suposa que l'educador es converteix en un autèntic testimoni de la fe que el sosté i s'ofereix com a mediador i acompanyant dels destinataris que «li han estat confiats²⁵». La proposta de múltiples itineraris no lineals que ofereixin experiències acompanyades en el procés de fe farà que l'infant, el jove i l'adult vagin posant nom a allò que els fa «ser». Els serà de gran ajuda veure el reflex d'aquesta crida de Déu en el testimoni senzill de tants educadors i educadores que viuen el seu ministeri com una autèntica vocació educativa i evangelitzadora.

Les comunitats educatives, per la seva banda, han d'establir estructures que assegurin la presència pastoral i la identitat del centre. L'Equip Directiu i els Equips d'Animació del Districte i de cada Sector lideren i acompanyen aquest esforç, alhora que la persona responsable de la pastoral, juntament amb el seu equip local, assegurin la tasca evangelitzadora de cada centre.

El projecte pastoral lasal·lià es viu sobretot a través del contacte personal i quotidià en les nostres obres i comunitats, però també ha d'estar present a les xarxes socials i en altres estructures, socials i eclesials, que ajudin a la formació, comunicació i aprenentatge mutu. No pot ser un projecte que miri només cap a dins de les nostres pròpies organitzacions, sinó obert al que el món i l'Església ens demanen avui.

Finalment, l'aposta de la pastoral lasal·liana requereix també compromisos econòmics i recursos realistes, que garanteixin l'alliberament dels responsables i la sostenibilitat de les activitats, dins i fora de l'horari escolar, que són mitjans per a les experiències que volem proposar.

²⁵. Sant Joan Baptista de La Salle, *Meditacions per a les principals festes de l'any*, 101, 3.

8.

Un camí obert al futur

Les obres educatives i socioeducatives de La Salle, avui com ahir, volen continuar essent fidels a la seva missió educativa i evangelitzadora, immerses en un procés continu d'innovació per servir més i millor als destinataris en cada situació social i cultural. L'infant i el jove d'avui ens exigeixen respostes d'acord amb les seves necessitats i amb la cultura en què estan immersos. Una proposta de fe que no sigui intel·ligible i assumible per les persones no pot respondre a l'anunci de l'Evangeli, que és tan actual ara com fa dos mil anys. Així, la família lasal·liana continua essent «de gran necessitat²⁶» perquè «tots els homes i dones se salvin i arribin al coneixement de la veritat»²⁷.

²⁶. Sant Joan Baptista de La Salle, *Regles comunes dels Germans de les Escoles Cristianes*, 1.4.

²⁷. Sant Joan Baptista de La Salle, *Meditacions per al temps de recés*, 193, a partir de 1Tm 2,4

Annex

PROPOSTES DE DINÀMIQUES DE LES «ALES DE LA PAPALLONA» SEGONS LES EDATS

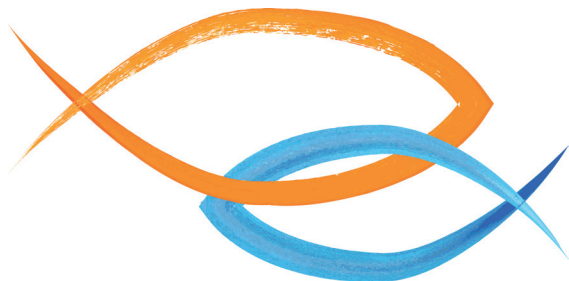
Es tracta tan sols d'una aproximació, que és sumativa, és a dir: cada etapa inclou i continua desenvolupant les propostes de les etapes anteriors. No hi ha substitució, sinó aprofundiment.

DÉU (Imatge de Déu)

Infància 0 a 6 anys d'edat	1.1 Escoltar el que Jesús ens diu de Déu-Pare. 1.2 Experimentar Déu com a Pare/Mare.
Infants 6 a 12 anys d'edat	2.1 Experimentar Jesús com un amic i company de camí. 2.2 Aprendre del que Jesús ensenya.
Preadolescència 12 a 16 anys	3.1 Experimentar Jesús com un amic proper i incondicional. 3.2 Reconèixer Jesús com a mestre i model.
Adolescència 16 a 20 anys	4.1 Experimentar el Jesús de l'Evangeli, ple de tendresa i vigor. 4.2 Plantejar-se a nivell personal allò fonamental del missatge cristià.
Jovenut i adults més de 20 anys	5.1 Experimentar Jesús com a Senyor de la vida i manifestació de Déu. 5.2 Optar vocacionalment pel compromís de tota la vida en el seguiment de Jesús.

ESGLÉSIA (Comunitat)

Infància 0 a 6 anys d'edat	1.3 Viure, sentir i actuar sempre units. 1.4 Acceptar cadascú tal com és.
Infants 6 a 12 anys d'edat	2.3 Col·laborar en les accions que es fan en grup. 2.4 Aprendre a reconciliar-se dins i fora del grup (classe, equip...).
Preadolescència 12 a 16 anys	3.3 Valorar allò que es rep del grup (classe, equip...). 3.4 Desenvolupar la capacitat d'amistat sincera.
Adolescència 16 a 20 anys	4.3 Comunicar les experiències amb un grup proper i en acompanyament. 4.4 Créixer en el grup de Salle Jove com a «grup cristià». 4.5 Participar en accions de l'Església.
Joventut i adults més de 20 anys	5.3 Integrar-se en un grup de referència comunitària. 5.4 Viure el grup de referència com un àmbit de suport i exigència. 5.5 Incorporar-se a l'Església com a comunió de comunitats.

JO (Valors)

Infància 0 a 6 anys d'edat	1.5 Viure els valors humans de l'Evangeli. 1.6 Sentit d'admiració i «jugar net».
Infants 6 a 12 anys d'edat	2.5 Viure els valors humans de l'Evangeli. 2.6 Créixer en respecte, confiança i solidaritat.
Preadolescència 12 a 16 anys	3.5 Viure els valors de l'Evangeli com la millor manera de viure. 3.6 Plantejar les decisions personals i grupals des dels valors viscuts.
Adolescència 16 a 20 anys	4.6 Créixer en valors d'obertura, lectura crítica, solidaritat i austeritat. 4.7 Fer palpable la fe mitjançant el compromís solidari.
Joventut i adults més de 20 anys	5.6 Viure els valors de les Benaurances. 5.7 Desenvolupar la creativitat, la disponibilitat i l'amor al proïsme (compromís pel Regne).

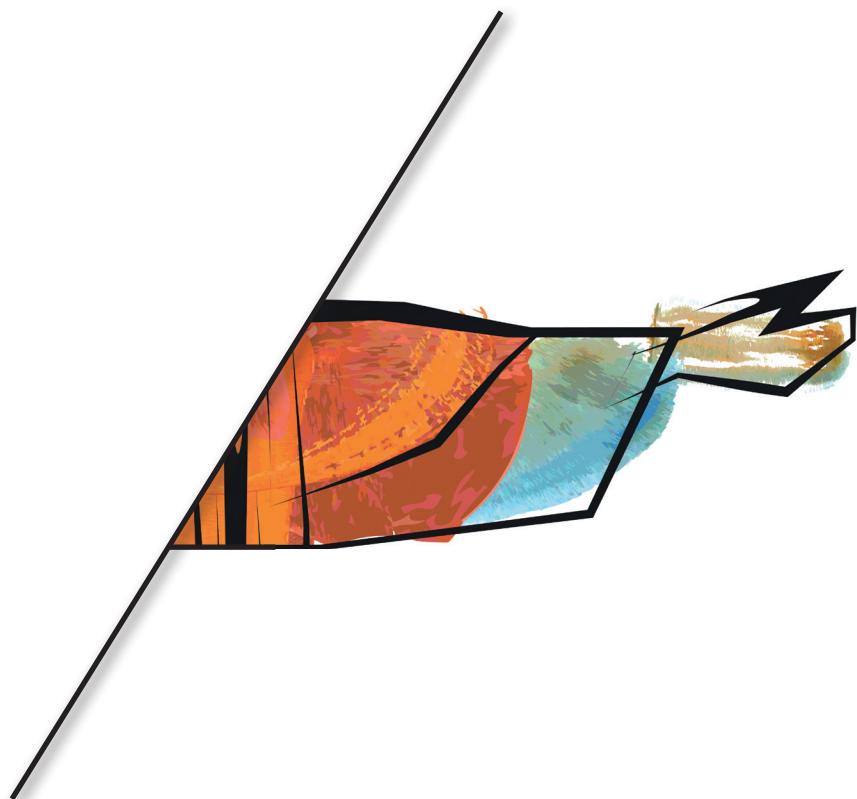
JO (Espiritualitat)

Infància 0 a 6 anys d'edat	• 1.7 Preparar i participar en pregàries i celebracions. • 1.8 Pregiar i celebrar en clau de lloança i acció de gràcies.
Infants 6 a 12 anys d'edat	• 2.7 Pregiar i celebrar a partir de les experiències pròpies i grupals. • 2.8 Participar en les celebracions específiques per a l'edat.
Preadolescència 12 a 16 anys	• 3.7 Pregiar amb naturalitat des de la pròpia vida. • 3.8 Celebrar els moments forts de la vida personal i grupal, inclosos els sagraments, en clau de festa.
Adolescència 16 a 20 anys	• 4.8 Pregiar compartint les vivències personals. • 4.9 Preparar i participar en celebracions amb altres grups, dins i fora de La Salle.
Joventut i adults més de 20 anys	• 5.8 Caminar des de la pregària personal i comunitària. • 5.9 Participar en els sagraments com a moments intensos de presència de Déu.

MÓN (Compromís)

Infància 0 a 6 anys d'edat	1.9 Compartir el que es té.
Infants 6 a 12 anys d'edat	2.9 Assumir petits compromisos.
Preadolescència 12 a 16 anys	3.9 Descobrir la interpel·lació de Déu en la vida quotidiana. 3.10 Proposar compromisos reals i amb temporalitat: iniciació al voluntariat.
Adolescència 16 a 20 anys	4.10 Comprometre's amb petites però eficaces transformacions del seu entorn. 4.11 Despertar inquietuds sobre la nostra societat: voluntariat.
Juventut i adults més de 20 anys	5.10 Plantejar i contrastar el projecte personal de vida. 5.11 Caminar des de les claus del discerniment, l'escolta de la Paraula i l'acció compromesa.

www.lasalle.es
www.colegioslasalle.org